

ТЪРНОВО, 25 АВГУСТА.

Положението на жителите на Пазарджикъ не бѣше така лошо, както въ другите посѣтени отъ назе мѣста. Неотдавно назначения мютесарифъ, дѣйствително, имъ бѣше раздалъ едно количество храна и бѣше на-каралъ турците, макаръ и твърдѣ малко да върнатъ зетия отъ бѫлгарете добитакъ. Освѣнъ това той зель мѣрка, за да са направятъ нѣколко джрвени колиби, които могатъ да запазятъ злочастниците въ времето на есенните дждове, но не и да ги запазятъ отъ зимните мразове и виелици. Трѣба да ся надѣваме, че до идванietо на студовете, тѣ ще получатъ по-мощъ отъ Европа, защото отъ турското правителство да са чака нѣщо е слаба надѣжда. Князъ Цертелевъ, който са намира при русското посолство, като на присигна по пътя въ Ямболъ, раздади нѣколко лири на вдовиците, мѫжете на които бѣха убити по времето на турското кланье. Ако научи тоя фактъ серъ Хенри Елиотъ, вѣроятно, ще види въ него доказателство на русските интриги.

Като са върнахме въ Ямболъ, ни тосчасъ по-сѣтихме мютесарифа. Тукъ са случи единъ интересенъ епизодъ. Между лицата които на посѣтиха вечеръта бѣше и началника на желѣзния путь, единъ гржъ който говореше по-француски. Като пезнаеше, че помежду ни има и русинъ, той смѣло повтаряше старата история за русските интриги, като уверяваше, че бѫлгарското възстание е било възбудено отъ русите, той утвърдяваше, че у възстанниците сѫ намерени писма отъ генералъ Игнатьева. Въ това отноше-